

el Periòdic BUSINESS

L'ACTUALITAT ECONÒMICA DEL PRINCIPAT

Pere
Brachfield
Pàg 2

Factoring: una eina clau

Jaime
Mesas
Pàg 3

Consultori fiscal

L'euro digital: la llibertat programada

Ignacio Timón

Independent Financial Advisors Andbank

Aquest matí m'han prohibit prendre cafè (a mi no, que no en prenc, però continua llegint perquè podries ser tu).

M'apropro mig adormit a la barra, demano el meu tallat de sempre, apropro el mòbil al datàfon... i:

«Pagament denegat. Ha superat el seu límit mensual de cafeïna. Consulti amb la seva autoritat sanitària».

—Com?

El cambrer em somriu amb aquella barreja de pena i resignació que fas quan veus algú que encara no sap en quin món viu.

—Ho sento, nano. És la nova política de l'euro digital. El sistema detecta el teu historial mèdic.

Fantàstic. Els meus diners ara també són metge de capçalera.

Me'n vaig indignat. Camino pel carrer amb el mateix badall amb què em vaig ficar al llit ahir, però sense cafè. Intento pagar l'Uber, pe-

rò em surt un avís:

«Ha superat la seva petjada de carboni permesa aquesta setmana. Es recomana desplaçament a peu».

Ah, clar. Que ahir vaig agafar el cotxe per veure la meva mare. Ho oblidava: la virtut ecològica cotitza més que l'amor filial.

En arribar a la feina, em rep un altre missatge d'aquells que t'alegren el dia:

«Li recordem que disposa de 200 euros que

caduquen en 72 hores. Per conservar-los, ha de gastar-los en productes sostenibles certificats o invertir-los a l'empresa verda estatal del mes».

Repaso la llista. Hi ha tofu, compostadores, uns mitjons de lli regeneratiu i una làmpada LED de disseny suec.

No vull res.

No necessito res.

Però si no gasto, me'ls treuen. Perquè estalviar, en aquest nou món digital és sospitos.

I gastar lliurement, també.

Et semblarà un deliri. Una distòpia barata escrita per algú amb excés de temps lliure i imaginació futurista.

Doncs no.

Tot això és tècnicament possible. I políticament probable.

Només cal un petit impuls legislatiu. Una

Passa a la pàgina següent

Pàg 4

El lloguer de pisos a Andorra s'encareix un 6,4 % el segon trimestre i assoleix un màxim històric de 3.117 euros mensuals

L'augment ve acompanyat d'una pujada del 17,7 % en el preu per metre quadrat i d'una superfície mitjana dels pisos llogats que supera els 130 m²

Pàg 4

AndBank esdevé la primera entitat bancària del país amb qualificació "excel·lent" per part de Sustainable Fitch

El grup bancari ha creat el seu primer marc de finançament verd per donar suport a projectes que ajuden a generar un impacte ambiental positiu

3%

***Fins al 30 de setembre el 3% del que gastis cada mes amb la teva targeta s'ingresarà a la teva cartera automatitzada**

Apunta't a l'app i comença a invertir!

**Import màxim a abonar: 30 € mensuals*

Ve de la pàgina anterior

emergència climàtica per aquí, una mica de lluita contra el frau per allà, i ja ho tens: el teu euro digital, calentet, programable, amb data de caducitat i sensors de bon ciutadà incorporats.

Benvingut al futur, o al present, segons com es miri.

QUÈ ÉS L'EURO DIGITAL?

Oficialment, l'euro digital és una moneda electrònica emesa directament pel BCE, dissenyada per adaptar-se a un món sense efectiu. Una alternativa «moderna» al bitllet i a la moneda física. Una manera de mantenir la «sobirania monetària» a l'era d'Amazon, Google i Meta.

Oficiosament, l'euro digital és molt més que això. I aquest «més» és, precisament, el problema.

A diferència dels diners que tens avui al teu compte bancari, gestionats per bancs comercials (encara que regulats), l'euro digital et connectarà directament amb el banc central.

Resultat? El BCE no només sabrà quant tens, sinó també quan, on, com i per què ho gastes.

PRIVACITAT REFORÇADA? O L'ART DE JUGAR AMB LES PARAULES

Christine Lagarde, presidenta del BCE, assegura que l'euro digital tindrà una «privacitat reforçada». Una expressió tan ambigua que podria significar qualsevol cosa... o cap.

El que no tindrà, i això ho ha dit obertament, és privacitat absoluta. La mateixa Lagarde va reconèixer sense embuts que, amb l'euro digital, les autoritats podran supervisar i controlar els pagaments dels ciutadans. Perquè, segons ella, permetre l'anonimat seria «perillós». Perillós per a qui?

But full anonymity – such as offered by cash – does not appear a viable option in my opinion. It would contravene other public policy objectives such as ensuring compliance with an-

ti-money laundering rules and combating the financing of terrorism.

(Christine Lagarde: Digital euro - a common European project)

L'argument, ja clàssic, que utilitzen tots els estats que avancen cap a monedes digitals és sempre el mateix: terrorisme, blanqueig, economia submergida. El comodí de la por. Però si l'excepció es converteix en norma, si cada mal ús justifica un nou control, acabarem construint una arquitectura totalitària de vigilància... en nom del bé comú.

And it would also make it virtually impossible to limit the use of the digital euro as a form of investment – for example via holding limits or tiered remuneration – for which identities of users need to be known.

(Christine Lagarde: Digital euro - a common European project)

Segons podem entendre per les paraules de Lagarde, perquè l'euro digital no se'n escapi de les mans com a vehicle d'inversió, el primer és saber qui ets. Perquè, clar, si no et posen nom i cognoms, com limitaran quant pots tenir, quant et poden pagar o quant és «massa» per a tu? Els diners continuen sent teus, però ara amb topall, instruccions d'ús i, persi de cas, cinturó de seguretat.

Mira-ho pel costat positiu: ja no hauràs de fer la declaració de la renda: l'Estat podrà fer-la per tu i cobrar-te directament. Perquè ho sabrà tot. Tot. Ingressos, despeses, transaccions.

PROGRAMABLE: LA PARAULA MÀGICA QUE NINGÚ VOL PRONUNCIAR

L'euro digital podrà ser programable. Què vol dir això? Que podria caducar. O estar limitat a certs productes. O no servir en determinats llocs. O ajustar-se segons la teva petjada climàtica, les teves decisions financeres, el teu saldo acumulat o el teu nivell d'adhesió a l'estil de vida sostenible segons Brussel·les.

Imagina't un val de supermercat amb data de venciment i restriccions en lletra petita, però convertit en la base del sistema financer.

I SI NO EL VOLS FER SERVIR?

Lagarde assegura que l'euro digital no substituirà l'efectiu. Que conviuran. Com Spotify amb el vinil. Però també ha deixat clar que serà moneda de curs legal. És a dir, que l'hauràs d'acceptar.

I si a poc a poc l'efectiu desapareix, i els bancs deixen d'oferir-lo... on aniràs amb els teus bitllets?

L'opció voluntària és sempre el primer pas cap a l'obligatorietat. Com quan la teva mare et diu «Fes com vulguis...»

RISC ECONÒMIC: QUAN ESTALVIAR ET CONVERTEIX EN SOSPIÓS

Un dels efectes més inquietants de l'euro digital és la possibilitat d'imposar tipus d'interès negatius directament als ciutadans.

Avui, si el BCE vol penalitzar l'estalvi per estimular la despesa, necessita la col·laboració dels bancs. Però amb l'euro digital, n'hi haurà prou amb prémer un botó. I el teu compte començarà a minvar, no per un error, sinó per disseny.

Estalviar massa, gastar en coses que no «alineen amb els objectius sostenibles», consumir sense responsabilitat climàtica o energètica... tot això podria traduir-se en penalitzacions automatitzades. Et sona illús?

EUROPA I TRUMP

Mentre l'euro digital avança a Europa a velocitat de creuer, a l'altra banda de l'Atlàntic les coses han pres un altre rumb. Donald Trump, ja investit novament com a president dels Estats Units, ha complert la seva promesa electoral: prohibir per decret qualsevol intent de llançar un dòlar digital emès per la Reserva Federal. Segons les seves pròpies paraules, un sistema així seria «una amenaça directa a la llibertat» dels ciutadans.

Et pot agradar més o menys Trump, però la seva decisió marca un precedent rellevant: la primera gran economia del món ha dit «no» a

les monedes digitals de banc central.

No per caprici, sinó per una qüestió de principis.

I això llança una pregunta incòmoda al projecte europeu: si el líder mundial del dòlar s'hi planta per por al control estatal, per què a Europa ho venem com una modernització inevitable?

EL PERILL POLÍTIC: I SI GUANYA L'ENEMIC?

Avui pots pensar que no hi ha problema: confies en les autoritats actuals, en els seus valors, en els seus límits (en el cas que sigui així).

Però i si demà ja no hi són? I si en venen d'altres?

Isi el poder cau en mans d'un govern autoritari, d'un partit extremista, d'un règim que declara il·legals certs sindicats, partits o creences?

Amb l'euro digital, aquest règim no necessitarà policies al carrer. N'hi haurà prou amb bloquejar el flux de diners cap als seus opositors. Cancel·lar el seu finançament. Asfixiar qualsevol dissidència.

I tot això, sense necessitat de declarar la guerra: amb un clic.

Improbable? Potser.

Impossible? En absolut.

ÚLTIMA REFLEXIÓ: UNA REVOLUCIÓ O UNA RENDICIÓ?

La digitalització dels diners no és dolenta per si mateixa. De fet, ben dissenyada podria millorar l'eficiència, la seguretat i la inclusió financera. Però tal com es planteja actualment, l'euro digital no és una eina de llibertat. És una rendició pactada dels nostres drets més bàsics a canvi d'una promesa d'ordre, seguretat i modernitat.

Si l'acceptem sense exigir una privacitat absoluta, irrevocable, blindada, ens convertirem en súbdits digitals d'una nova tecnocràcia.

I quan vulguem recuperar l'efectiu, potser ja serà massa tard.

Potser aleshores, pagar el cafè del matí sense ser observats serà, com tantes altres coses, un record del passat.

Factoring: una eina clau

Pere Brachfield

@PereBrachfield

Soci director de Brachfield & Asociados Abogados

El factoring és una eina financera clau per gestionar crèdits comercials de vendes nacionals i internacionals. Aquest mètode permet a les empreses vendre els seus crèdits a una entitat bancària o companyia de factoring, coneguda com a factor, que assumeix la propietat del crèdit i, amb això, els drets de cobrament. L'avantatge? Transforma vendes a crèdit en vendes al comptat, proporcionant liquiditat immediata i, en el cas de factoring sense recurs, una protecció total davant del risc d'impagament. És especialment útil per a empreses que treballen amb clients habituals, com ara grans corporacions o entitats públiques, que prefereixen transferències bancàries en lloc d'altres mitjans de pagament.

El factoring ofereix a les empreses proveïdores quatre actuacions bàsiques: primera obtenir finançament de les factures emeses i amb venciments futurs; segona, assegurar el cobrament de les vendes evitant el risc d'impagament; tercera, gestionar el cobrament de clients i quarta, sanejar l'actiu corrent en els elements patrimonials de deutors comercials i comptes per cobrar, dismi-

nuir el PMC, millorar les ràtios del balanç i reduir la morositat.

Cal fer notar que no necessàriament les empreses han de fer el cobrament anticipat de les factures, ja que també poden optar per la modalitat de cessió de factures en gestió de cobrament sense bestreta de fons. El factoring

sol aplicar-se a factures de clients recurrents amb venciments no superiors als 180 dies, tot i que el més habitual és que els venciments de les factures se situïn entre els 90 i 120 dies.

Tot i que és més freqüent la utilització del factoring amb grans comptes de clients, també assegura les factures de petits clients, sem-

pre que siguin solvents. Entre les empreses usuàries dels serveis de factoring un 80% són Pimes per a les quals aquest servei financer és una font molt valuosa de gestió i finançament de les vendes. I pel que fa a les vendes a l'exte-

Passa a la pàgina següent

Ve de la pàgina anterior

rior, el factoring facilita la possibilitat d'ampliar mercats amb la seguretat que aquestes operacions s'acabaran sense cap problema.

Cal fer notar que el factoring té un valor afegit menys conegut pel públic, que és que el proveïdor pot interposar una entitat financera davant dels clients; entitat que podrà exercir molta més força a l'hora d'aconseguir el cobrament de les factures que la que podria aplicar el subministrador mateix. Aquest element adquireix encara més rellevància en èpoques de crisi econòmica, ja que gràcies al factoring el proveïdor aconsegueix cobrar factures que sense aquest servei mai no aconseguiria cobrar.

Ara bé, per conèixer el grau de penetració del factoring en una economia, és habitual utilitzar el quocient següent: Grau de penetració = Volum de cessions / PIB. Doncs bé, si comparem la ràtio anteriorment descrita, amb l'obtinguda en altres països europeus com Itàlia, França, Espanya i el Regne Unit, podem observar que a Andorra el factoring té un potencial de creixement considerable i que es troba lluny del punt de saturació.

De manera esquemàtica els serveis que ofereix el factoring es poden agrupar en tres blocs principals: en primer lloc, serveis administratius que comprenen la gestió de cobrament dels crèdits comercials cedits, la informació sobre les vendes i cobraments, la comptabilitat i control de les factures i la gestió d'impagats. En segon lloc, serveis financers que inclouen el finançament de les vendes, la bestreta de fons dels crèdits comercials cedits i la reducció de l'endeutament bancari de cara al sistema financer. I, en tercer lloc, cobertura de riscos que abasta la classificació creditícia i de la solvència dels clients (deutors del contracte de factoring) i la cobertura del risc d'insolvència dels seus deutors.

Els diferents tipus d'empreses que acudeixen amb més freqüència al factoring són empreses i organismes amb vendes a empreses privades i organismes públics, ja siguin nacionals o estrangeres. També, empreses amb vendes a crèdit i ajornaments de pagament i empreses que a través de la cessió dels seus crèdits a l'entitat de factoring vulguin reduir els saldos de clients millorant així les ràtios del seu balanç de situació en reduir la submassa de l'actiu corrent. Així mateix, empreses que desitgin cobertura del risc d'insolvència dels deutors pel 100% de les vendes. A més, empreses que a través d'aquesta modalitat desitgin la bestreta de fons dels crèdits comercials cedits.

El factoring engloba una sèrie de serveis que es troben vertebrats sobre la base de la cessió de crèdits comercials. En aquest context hi ha els serveis administratiu-financers, com són la gestió integral dels crèdits cedits. Dins d'aquests serveis del factoring es troben: primer, l'anàlisi i la classificació de les sollicituds de crèdit de futurs clients; segon, l'avaluació i la classificació dels nivells de solvència dels clients i l'establiment dels límits de crèdit a cadascun; tercer, la gestió de cobrament de les factures cedides, mantenint les condicions contractuals amb cada client; quart, l'administració de la cartera de clients de l'empresa, establint el seguiment del comportament de pagaments dels deutors i vigilant les incidències de cobrament que puguin ocórrer; i cinquè, el finançament de les vendes mitjançant l'abonament anticipat dels crèdits comercials cedits per l'usuari a la companyia de factoring.

Els avantatges de fer servir el factoring es poden agrupar en diverses categories: la primera, els avantatges de risc de crèdit de les vendes, la segona, els avantatges comptables i administratius; la tercera, els avantatges financers i la quarta, els avantatges de màrqueting. Els principals avantatges que proporciona el factoring són: en primer lloc, el proveïdor evita assumir el risc de crèdit de les vendes amb pagament ajornat si el factoring és sense recurs; en segon lloc, agilitza l'obtenció d'informació comercial i financera de nous clients i en particular de clients estrangers; en tercer lloc, desapareix el risc d'impagament per morositat, insolvència o mala fe del destinatari de les factures, ja que si el client incorre en impagament, el risc de l'operació l'assumeix l'entitat de factoring; en quart lloc, la societat de factoring avalua la cartera de clients i el risc assumible; en cinquè lloc, proporciona informació periòdica i regular dels deutors; en sisè lloc, l'exportador evita assumir el risc de canvi de divises si la factura és en moneda estrangera; i en setè lloc, el proveïdor rep un assessorament financer i comercial permanent dels seus clients i obté una classificació creditícia constant dels compradors habituals.

AndBank esdevé la primera entitat bancària del país amb qualificació “excel·lent” per part de Sustainable Fitch

La liquidació del pressupost de despeses totals agregades del sector públic per a l'exercici 2024 ascendeix a 1.655.926.000 euros, fet que representa un augment del 9,9% respecte al 2023, segons dades publicades aquest dilluns per Estadística. En paral·lel, els ingressos agregats del sector arriben als 1.775.517.000 euros, amb una pujada del 12,4%. Sense incloure els actius ni els passius financers, la despesa consolidada és de 1.563.025.000 euros —un increment del 9,3%— i els ingressos de 1.706.441.000 euros, un 11,1% més.

Pel que fa al sector institucional de les societats públiques no financeres, la despesa liquidada és de 209.405.000 euros, amb un augment del 13,7%, mentre que els ingressos arriben als 267.421.000 euros, un increment del 34,4%. Sense considerar actius ni passius financers, les despeses sumen 176.867.000 euros —una pujada del 3,7%— i els ingressos 205.085.000 euros, amb una variació positiva del 3,9%.

En el cas de les institucions financeres públiques, la despesa és de 4.607.000 euros, fet que suposa un augment del 50,5%, i els ingressos arriben a 11.419.000 euros, amb un increment del 69%. Excloent actius i passius financers, les despeses són de 3.106.000 euros —un 1,5% més— i els ingressos es mantenen en 11.419.000 euros, també amb una pujada del 69%.

El sector institucional de les administracions públiques registra una despesa de 1.441.914.000 euros, amb un increment del 9,3%, i uns ingressos de 1.496.675.000 euros, un 9% més. Sense tenir en compte els actius ni els passius financers, les despeses són de 1.383.051.000 euros —una pujada del 10,1%— i els ingressos de 1.489.936.000 euros, amb un increment de l'11,9%.

Aquest sector es divideix en administració central, administració local i Fons de la Seguretat Social. En el primer cas, la despesa puja a 609.976.000 euros, un 12,4% més que l'any anterior, i els ingressos a 641.869.000 euros, amb un augment del 9,3%. Sense actius ni passius financers, les xifres són de

596.371.560 euros en despeses —una pujada del 12,9%— i 641.239.000 euros en ingressos, amb un increment del 16,4%.

Les institucions sense finalitat de lucre dins l'administració central presenten una despesa de 127.543.000 euros, amb un augment del 14,9%, i uns ingressos de 128.775.000 euros, un 14,3% més. Excloent els fluxos financers, la despesa es manté en 127.542.000 euros, també amb un increment del 14,9%, i els ingressos en 127.539.000 euros, amb una pujada del 13,3%.

Per la seva banda, les societats públiques no de mercat tenen una despesa de 31.570.000 euros, un 3,4% més que l'any an-

terior, i uns ingressos de 32.258.000 euros, amb una variació positiva del 4,9%. Sense actius ni passius, els imports es mantenen iguals en despesa, i els ingressos són lleugerament inferiors: 32.242.000 euros.

L'administració local registra una reducció de la despesa fins als 199.134.000 euros, amb una davallada del 6%, mentre que els ingressos augmenten fins a 219.286.000 euros, un 3,2% més. Si es descarten els actius i passius financers, les despeses són de 186.863.000 euros, amb una disminució del 4,1%, i els ingressos de 218.684.000 euros, amb un increment del 3,8%.

El Fons de la Seguretat Social presenta una despesa de 473.688.000 euros, un 11,8%

més que l'any anterior, i uns ingressos de 474.484.000 euros, amb una pujada del 10,3%. Excloent actius i passius financers, la despesa és de 440.702.000 euros —una pujada del 12,6%— i els ingressos de 470.230.000 euros, amb un increment del 10,3%.

Finalment, si s'exclouen les transferències internes dins del sector públic —és a dir, les despeses del Govern que es computen com a ingressos en altres entitats públiques— les despeses netes de les administracions públiques per al 2024, sense considerar actius ni passius financers, són de 1.051,2 milions d'euros. Aquesta xifra representa el 86% de la despesa consolidada del sector públic.

El lloguer de pisos a Andorra s'encareix un 6,4 % el segon trimestre i assoleix un màxim històric de 3.117 euros mensuals

El preu mitjà del lloguer de pisos a Andorra ha marcat un nou màxim històric durant el segon trimestre del 2025, situant-se en 3.117,82 euros mensuals. Així ho recull el segon informe trimestral publicat aquest dimecres pel portal Pisos.ad, que analitza l'evolució del mercat residencial entre l'1 d'abril i el 30 de juny.

L'increment respecte al trimestre anterior és del 6,4 %, quan el preu mitjà era de 2.929,75 euros. El creixement també s'evidencia en el preu per metre quadrat, que passa de 23,41 €/m² a 27,56 €/m², un augment del 17,7 %. La superfície mitjana dels pisos llogats s'ha ampliat lleugerament i se situa en 133,14 m². Pel que fa al preu mitjà —indicador que ofereix una visió més estable del mercat—, aquest es manté en 2.800 euros.

En l'àmbit territorial, Escaldes-Engordany continua liderant el rànquing amb els preus més elevats en el lloguer de pisos, superant els 3.648 euros mensuals de mitjana. A l'altre extrem, Encamp es manté com la parròquia amb els lloguers més assequibles, amb una mitjana de 1.571 euros. En termes de rendiment per superfície, Canillo registra el valor més alt, amb 31 €/m², seguit d'Escaldes-Engordany. Sant Julià de Lòria tanca la classificació, amb un valor de 19,46 €/m².

El mercat de compravenda també mostra increments generalitzats. El preu mitjà de venda d'habitatges s'ha situat en 794.429

euros, un augment del 15,4 % respecte al trimestre anterior. El preu mitjà ha pujat fins als 593.388 euros. També creix el preu per metre quadrat, que passa de 6.000,53 €/m² a 6.593,03 €/m², mentre que la superfície mitjana dels habitatges venuts arriba als 120,5 m².

Ordino i Escaldes-Engordany es mantenen com les parròquies amb els valors de compravenda més alts. A Ordino, el preu mitjà dels pisos supera els 1,5 milions d'euros, i el de les cases se situa en 3,1 milions. A Escaldes-Engordany, els pisos tenen un preu mitjà d'1.149.142 euros, amb un cost per metre quadrat que supera els 8.493 €/m², el més alt del país. Per contra, Encamp presenta els valors més baixos, amb 439.591 euros de mitjana per pis i 4.183 €/m² en el cas de les cases.

Pel que fa al lloguer de cases, tot i una lleugera reducció de l'oferta —amb només 12 unitats disponibles al portal—, els preus han registrat un fort increment. El preu mitjà mensual s'ha situat en 6.582,92 euros, amb un preu per metre quadrat que s'enfila fins als 21,33 €/m², gairebé el doble que el trimestre anterior. El segment de compravenda de cases també registra una pujada. El preu mitjà arriba als 2.361.785 euros, mentre que el preu mitjà se situa en 1.712.500 euros, consolidant la tendència a l'alça del mercat residencial.

AndBank esdevé la primera entitat bancària del país amb qualificació “excel·lent” per part de Sustainable Fitch

Sustainable Fitch ha emès la seva ‘Second Party Opinion’ (opinió externa independent) sobre el marc de finançament verd del Grup Andbank, considerant-lo com a “excel·lent i alineat” amb els Principis de Bons Verds de l'ICMA 2021 (amb l'apèndix I de juny de 2022).

D'aquesta forma, Andbank és el primer grup bancari del Principat que obté una qualificació de Sustainable Fitch en aquest àmbit. L'entitat ha desenvolupat així el seu primer marc de finançament verd per donar suport a projectes verds, contribuint així a generar un impacte ambiental positiu i demostrant el seu compromís amb les finances sostenibles i la seva visió global d'integrar la sostenibilitat dins del seu model de negoci.

Convé remarcar que el marc del Grup Andbank inclou tres categories ecològiques: transport net, energies renovables

i edificis ecològics, que majoritàriament s'ajusten plenament als criteris de contribució substancial de la taxonomia de la Unió Europea per a la mitigació del canvi climàtic. Val a dir que aquestes categories verdes inclouen projectes que es preveu que contribueixin, tant a Espanya com a Andorra, a reduir les emissions de GEH (Gasos amb Efecte d'Hivernacle) per fer front d'aquesta forma al canvi climàtic com a part de l'Acord de París.

Finalment, es desprèn que el marc està dissenyat per garantir la transparència, amb “una opinió independent sobre l'assignació dels ingressos”. Andbank va cloure el 2024 amb un increment del benefici del 14,9%, superant els 46 milions d'euros, i amb un volum de negoci de 52.362 milions d'euros, la qual cosa suposa un augment del 26,1%.